

interessant, men det kan selvfølgelig være, fordi jeg har en dårlig smag. Det kan man også diskutere.

Men det sjove er, at her vender hr. Søren Søndergaard jo fuldstændig på en tallerken og prøver selv at definere, hvad han mener er gode programmer. Det, der er fakta, er jo, at der rent faktisk med markedet er kommet mere.

Så nævner hr. Søren Søndergaard, at når det er reklamekronerne, der bestemmer, hvordan er det så, man laver sin programplanlægning? Så vil jeg spørge: Hvordan tror hr. Søren Søndergaard, at programplanlægningen foregår på Danmarks Radio, som jo ikke er reklamefinansieret? Den foregår ud fra fuldstændig samme markedsprincipper som andre steder.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

For det første vil jeg sige, at det, der har skabt mulighed for flere tv-udsendelser, jo er, at der er kommet flere stationer. Det er en virkelig god ting, at man har fået to offentligt ejede stationer, oven i købet selvstændigt i konkurrence med hinanden, og at de to stationer derudover har haft mulighed for at få mere end én kanal. Det vil sige, at vi har fået fire kanaler, hvilket gør, at folk, der har lyst til at sidde og se Casper Christensen, kan få lov til det, og at folk, der vil se Deadline, kan få lov til det osv. Der er altså en større variation.

Men det er klart, at den variation jo også gør, at der er en del af de programmer, der ikke vil kunne leve, hvis det, det handler om, er at tiltrække reklamekroner, for der er ikke nok seere til dem. Hvilke det vil være, ved jeg ikke, men der vil være nogle af dem, der ikke vil, og sådan er det jo. Der er nogle, der gerne vil se baseball; der er nogle, der gerne vil se volleyball; der er nogle, der gerne vil se vandpolo osv. Men det kan man ikke komme til, hvis man kun går efter reklamekronerne. Så tager man det, som flest vil se. Det kan så være fodboldkampe. Og det går ud over variationen.

Hr. Rohde kan jo tale herfra og til Viborg og retur igen, men det ændrer jo ikke ved, hvad det her handler om. Det er jo derfor, at TV 2's Medienyt, når de laver ugens tv-sening, har en speciel rubrik, der hedder »Seere 21-50 år«. Det er jo ikke, fordi seere fra 21 til 50 år har en speciel tv-smag. Det er jo ikke derfor, det er interessant. Det er, fordi de er i den primære reklamemålgruppe, og derfor er den vigtig at gøre op. Derfor bliver det nøje gjort op hver gang: Hvad in-

teresserer de sig for? Det sker, så reklamekronerne kan blive placeret dér.

Helt logisk i forlængelse af markedsføringen betyder det, at det er den slags overvejelser, der kommer ind. At det ikke er bedre på Danmarks Radio, er jo sådan set bare et argument for, at vi skal være os vores ansvar bevidst og udstikke nogle retningslinjer for to selvstændigt ejede konkurrerende public service-kanaler.

Desværre har hr. Jens Rohde opgivet den kamp og begynder nu at sælge ud af arvesølvet.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Fru Mette Frederiksen og hr. Aage Frandsen var inde på den berømte svips. Hr. Søren Søndergaard spørger også i samme forbindelse, om alle i forligskredsen er enige om ændringsforslaget.

KL 14.30

Normalt røber vi jo ikke forretningshemmeligheder fra forhandlinger mellem de partier, som tog den vigtige beslutning at deltage i medieforliget. Men jeg kan godt røbe her, at det ikke engang har været til forhandling i medieforligskredsen.

For det er soleklart, at det er i modstrid med medieforliget, det er i modstrid med intentionen hos regeringen, så derfor har det ikke engang været drøftet. Vi har simpelt hen taget det som en given ting, at vi alle sammen var enige om, at det var en svips.

Det er, hvad der sker i kampens hede med dygtige embedsmænd, som pukler og slider og slæber for kongeriget, og så kan der ske sådan nogle ting. Det er der ikke noget at gøre ved. Jeg beklager mange gange og påtager mig mit ansvar for det, men det har aldrig været meningen, det har aldrig være intentionen, og derfor er det lykkeligt, at vi har nået at rette det op, hvilket hr. Aage Frandsen var inde på. Det var godt, at det skete nu og ikke senere. Så langt, så godt. Jeg beklager.

Med hensyn til digitalisering, som hr. Naser Khader er inde på, bliver der spurgt til regeringens holdning. Det er jo så heldigt, at der er nogle partier, der valgte at tage et ansvar ved at indgå medieaftalen. De partier skal mødes og træffe afgørelse om det endelige forløb med hensyn til digitalisering, og vi har ikke lagt os fast endnu.

Men jeg kan da godt røbe over for hr. Naser Khader, at jeg ikke ligger langt fra hr. Jens Rohdes holdning til sagen, og det skal vi drøfte i forligskredsen senere.